

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 2. maijā
(OR. en)

8898/23
ADD 2

ENV 437

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Eiropas Komisija

Saņemšanas datums: 2023. gada 28. aprīlis

Saņēmējs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Temats: KOMISIJAS LĒMUMS, ar ko nosaka ES ekomarkējuma kritērijus
absorbējošiem higiēnas produktiem un atkalizmantojamām
menstruālajām piltuvēm

Pielikumā ir pievienots dokuments D088269/02 - *Annex II*.

Pielikumā: D088269/02 - *Annex II*

LV
II PIELIKUMS

**ES ekomarkējuma kritēriji ES ekomarkējuma piešķiršanai atkalizmantojamām
menstruālajām piltuvēm**

ES ekomarkējuma kritēriji ir orientēti uz vidiskā snieguma ziņā tirgū labākajām atkalizmantojamajām menstruālajām piltuvēm. Kritēriju fokusā ir galvenā vidiskā ietekme, kas saistīta ar šo produktu aprites ciklu, un tie ir vērsti uz dažādu aprites ekonomikas aspektu popularizēšanu.

Novērtēšanas un verifikācijas prasības

Lai produktam varētu piešķirt ES ekomarkējumu, tam jāatbilst katrai prasībai. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz rakstisku apstiprinājumu, ka visi kritēriji ir izpildīti.

Konkrētās novērtēšanas un verifikācijas prasības ir norādītas pie katra kritērija atsevišķi.

Ja pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz deklarācijas, dokumentācija, analīžu rezultāti, testēšanas pārskati vai citi pierādījumi par atbilstību kritērijiem, šos pierādījumus sagatavot var pieteikuma iesniedzējs un/vai tā piegādātāji (pēc vajadzības).

Kompetentās struktūras pirmām kārtām atzīst apliecinājumus, ko izdevušas iestādes, kuras ir akreditētas atbilstoši attiecīgajam harmonizētajam testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju standartam, un verifikācijas, ko veikušas struktūras, kuras ir akreditētas atbilstoši attiecīgajam harmonizētajam standartam, kas piemērojams produktus, procesus un pakalpojumus sertificējošām iestādēm.

Attiecīgā gadījumā drīkst izmantot citas testēšanas metodes, nevis tās, kuras ir norādītas katram kritērijam, ja kompetentā struktūra, kas pieteikumu novērtē, šīs metodes atzīst par pielīdzināmām.

Attiecīgā gadījumā kompetentās struktūras var pieprasīt apliecinājošus dokumentus un var veikt neatkarīgu verifikāciju.

Ja mainās ES ekomarkējumu saņēmuša produkta piegādātājs vai ražošanas objekts, par to paziņo kompetentajām struktūrām, sniedzot apliecinājošu informāciju, kas dod iespēju verificēt, ka kritēriji joprojām tiek ievēroti.

Priekšnoteikums ir tāds, ka produktam jāatbilst visām tās valsts (valstu) attiecīgajām juridiskajām prasībām, kurā (kurās) produktu paredzēts laist tirgū. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz deklarāciju par produkta atbilstību šai prasībai.

Kopā ar pieteikumu uz ES ekomarkējumu sniedz šādu informāciju:

- (a) produkta apraksts, kurā norādīta arī atsevišķu produkta vienību masa un produkta kopējā masa;
- (b) tirdzniecības iepakojuma apraksts, kurā attiecīgā gadījumā norādīta arī tā kopējā masa;
- (c) grupas iepakojuma apraksts, kurā attiecīgā gadījumā norādīta arī tā kopējā masa;

- (d) atsevišķo komponentu apraksts, kurā norādīta arī katra komponenta masa;
- (e) produktā izmantotie komponenti, materiāli un visas tajā izmantotās vielas, katra šā elementa masa un *CAS* numurs, ja tāds ir.

Šajā pielikumā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “piedevas” ir vielas, kas komponentiem, materiāliem vai gatavajam produktam pievienotas, lai uzlabotu vai saglabātu kādas tā īpašības;
- 2) “kompozīts iepakojums” ir iepakojuma vienība, kas izgatavota no diviem vai vairākiem dažādiem materiāliem, kurus nevar atdalīt manuāli un kuri tādējādi veido vienu nedalāmu vienību, izņemot materiālus, kuri izmantoti marķējumam, aizdarei un noslēgšanai;
- 3) “grupas iepakojums”, ko dēvē arī par sekundāro iepakojumu, ir iepakojums, kas paredzēts noteikta daudzuma tirdzniecības vienību grupēšanai tirdzniecības vietā, neatkarīgi no tā, vai šādi iepakotas vienības tā pārdod tiešajiem lietotājiem vai izmanto tikai tam, lai papildinātu plauktus tirdzniecības vietā vai izveidotu krājumu vai izplatīšanas vienību, un ko var no produkta noņemt, neietekmējot produkta īpašības;
- 4) “piemaisījumi” ir atliekvielas, piesārņotāji, kontaminanti utt. no ražošanas, arī izejvielu ražošanas, kuri izejvielā/sastāvdaļā un/vai ķīmiskajā produktā (ko izmanto galaproduktā vai kādā tā komponentā) paliek koncentrācijā, kas ir mazāka nekā 100 ppm (0,0100 % (masa/masa), 100 mg/kg);
- 5) “ievadvielas” ir visas vielas ķīmiskajā produktā (ko izmanto galaproduktā vai kādā tā komponentā), arī piedevas (piemēram, konservanti un stabilizētāji) izejvielās. Par ievadvielām uzskata arī vielas, par kurām zināms, ka tās no ievadvielām izdalās stabilizētos ražošanas apstākļos (piemēram, formaldehīds un arilamīns);
- 6) “iekpakojums” ir no jebkāda materiāla izgatavots priekšmets, ko paredzēts izmantot, lai saturētu, aizsargātu, pārkrautu, piegādātu vai noformētu produktus, un kam atkarībā no funkcijas, materiāla un dizaina var būt dažāds formāts, piemēram,
 - a) priekšmeti, kas nepieciešami, lai produktu saturētu, nostiprinātu vai saglabātu visā tā aprites ciklā, bet kas nav produkta neatņemama daļa, kuru paredzēts izmantot, patērēt vai izmest kopā ar produktu;
 - b) šā punkta a) apakšpunktā minētā priekšmeta komponenti un palīgelementi, kas šajā priekšmetā iestrādāti;
 - c) šā punkta a) apakšpunktā minētā priekšmeta palīgelementi, kas ir tieši piekarināti vai piestiprināti produktam un pilda iepakojuma funkciju, bet nav produkta neatņemama daļa, kuru paredzēts izmantot, patērēt vai izmest kopā ar produktu, utt.;
- 7) “plastmasas materiāli”, arī “plastmasa”, ir polimēri Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 5) punkta izpratnē, kuriem var būt pievienotas piedevas vai citas vielas un kuri spēj funkcionēt kā gatavā produkta un/vai iepakojuma galvenie strukturālie komponenti, izņemot ķīmiski nemodificētus dabiskus polimērus;

- 8) “polimērs” ir viela, kas sastāv no molekulām, kuras raksturo viena vai vairāku veidu monomēru vienību secība. Šādu molekulu molekulmasām jābūt izklaidētām noteiktā diapazonā, kurā molekulmasu atšķirības galvenokārt saistāmas ar monomēru vienību skaita atšķirībām. Polimērā a) masas ziņā vienkāršā vairākumā ir molekulas no vismaz trim monomēru vienībām, kas ar kovalentu saiti ir saistītas vismaz ar vēl vienu monomēra vienību vai citu reaktantu; b) masas ziņā mazāk nekā vienkāršā vairākumā ir molekulas ar tādu pašu molekulmasu. Šajā definīcijā “monomēra vienība” ir monomēra molekula, kas polimerizācijas reakcijā ir izveidojusi polimēru, kā definēts Regulā (EK) Nr. 1907/2006;
- 9) “reciklējamība” atspoguļo reciklēšanai pieejamo priekšmeta daudzumu (masas vai procentuālās daļas izteiksmē);
- 10) “reciklētā materiāla saturs” ir priekšmeta daudzums (pēc virsmas laukuma, garuma, tilpuma vai masas), kas iegūts no reciklētiem pēcpatēriņa un/vai pēcražošanas atkritumiem. Šajā gadījumā priekšmets var būt produkts vai iepakojums;
- 11) “reciklēšana”, ievērojot Direktīvas 2008/98/EK 3. pantu, ir jebkāda atgūšanas operācija, kurā atkritummateriālus atkalpārstrādā produktos, materiālos vai vielās sākotnējam vai citam nolūkam. Jēdziens ietver organisku materiālu atkalpārstrādi, bet neietver enerģijas atgūšanu un atkalpārstrādi materiālos, kas izmantojami par degvielu vai aizbēršanas operācijām;
- 12) “tirdzniecības iepakojums”, ko dēvē arī par primāro iepakojumu, ir iepakojums, kas projektēts tā, lai galalietotājam vai patērētājam tirdzniecības vietā tā būtu tirdzniecības vienība, kas sastāv no produktiem un iepakojuma;
- 13) “atsevišķs komponents”, ko dēvē arī par papildu komponentu, ir iepakojuma komponents, kurš ir nodalīts no iepakojuma vienības pamatkorpusa un var būt no cita materiāla, kurš, lai produktam piekļūtu, pilnībā un pastāvīgi jāatdala no iepakojuma pamatvienības un no kura parasti atbrīvojas pirms iepakojuma vienības izmešanas un atsevišķi no tās. Atkalizmantojamu menstruālo piltuvju gadījumā tas ir jebkurš komponents (ar aizsargājošu vai higiēnisku funkciju), ko noņem pirms produkta izmantošanas, piemēram, maciņš vai maisiņš, ar kuru menstruālās piltuves parasti pārdod;
- 14) “vielas, kas atzītas par tādām, kurām raksturīga endokrīnā disruptivitāte”, arī “endokrīnie disruptori”, ir vielas, kas atzītas par tādām, kurām ir raksturīga endokrīnā disruptivitāte (attiecībā uz cilvēka veselību un/vai vidi) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. panta f) punktu (kandidātu saraksts ar apstiprināmām vielām, kuras rada ļoti lielas bažas) vai Regulu (ES) Nr. 528/2012, vai Regulu (EK) Nr. 1107/2009, vai Regulu (EK) Nr. 1272/2008;
- 15) “sintētiski polimēri” ir lielmolekulāras vielas, izņemot celulozes pulpu, kas ar nolūku iegūtas

- a) polimerizācijas procesā, piemēram, polipievienošanā vai polikondensācijā, vai citos līdzīgos procesos, kuros kombinē monomērus un citas sākvielas;
- b) ķīmiski modificējot dabīgas vai sintētiskas makromolekulas;
- c) mikrobiālā fermentācijā.

1. kritērijs. Emisijas izejvielas ražošanas laikā

1.1. Putekļu un hlorīdu emisijas gaisā

a) Putekļu emisijas

i) Šī prasība attiecas tikai uz silikonu.

Izejvielas elementārā silīcija glabāšanā un manipulācijās ar to izmanto vismaz vienu no šiem paņēmieniem:

- elementārā silīcija uzglabāšana silosos (pēc samalšanas);
- elementārā silīcija uzglabāšana no lietus un vēja pasargātās teritorijās (pēc samalšanas);
- tāda aprīkojuma izmantošana, kas aprīkots ar nosūcēju un kanāliem, lai uztvertu difūzās putekļu emisijas laikā, kad elementāro silīciju ievieto krātuvē (pēc samalšanas);
- maļamās mašīnas spiediena turēšana nedaudz zem atmosfēras spiediena.

ii) Šī prasība attiecas gan uz silikonu, gan uz citiem elastomēriem.

Virzīto putekļu emisiju gada vidējā vērtība ir zem 5 mg/Nm^3 . Putekļu emisijas būtu pastāvīgi jāmonitorē.

b) Hlorīdu emisijas

i) Šī prasība attiecas tikai uz silikonu.

Metilhlorīda, tiešās sintēzes un destilācijas procesa izdalgāzes termiski oksidē un pēc tam attīra skruberī. Termiskās oksidācijas procesā it atļauts sadedzināt hlora savienojumus.

ii) Šī prasība attiecas uz elastomēriem, kas nav silikoni.

Polihlordibenzdioksīnu (PHDD) un polihlordibenzfurānu (PHDF) emisijas ir mazākas par $0,01 \text{ ng TEQ/Nm}^3$ (vidējā vērtība paraugu ņemšanas periodā). PHDD/F emisiju monitorings būtu jāveic reizi sešos mēnešos.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz izejvielas piegādātāja sagatavotu deklarāciju par atbilstību 1.1. kritērijam. Turklāt deklarācija apliecina atbilstību

- 1.1. kritērija a) punkta i) apakšpunktam; silikona piegādātājs norāda, kurš paņēmiens objektā tiek izmantots, kā papildu datus iesniedzot arī attēlus vai tehniskus aprakstus;
- 1.1. kritērija a) punkta ii) apakšpunktam; izejvielas piegādātājs iesniedz objektā veikto putekļu mērījumu rezultātus, kā arī putekļu emisiju gada vidējo vērtību. Akceptējamās ir metodes EN 15267-1, EN 15267-2, EN 15267-3, EN 15267-4, EN 13284-1 un EN 13284-2. Silikona ražošanas gadījumā mērījumos ietver vismaz elementārā silīcija samalšanu, glabāšanu un rīkošanos ar to;

- 1.1. kritērija b) punkta i) apakšpunktam; silikona piegādātājs sniedz sākas ziņas par metilhlorīda, tiešās sintēzes un destilācijas posmu izdalģazu pārstrādi;
- 1.1. kritērija b) punkta ii) apakšpunktam; izejvielas piegādātājs iesniedz apstrādāto gāzu PHDD/F emisiju mērijumu rezultātus. Akceptējamas ir metodes EN 1948-1, EN 1948-2 un EN 1948-3.

1.2. Vara un cinka emisijas ūdenī

Šis kritērijs attiecas tikai uz silikonu.

Ūdens efluentus no polidimetilsiloksāna (PDMS) ražošanas posma priekšapstrādā, veicot izgulsnēšanu vai flokulēšanu sārmainos apstākļos, kam seko nostādināšana un filtrēšana. Šis process ietver

- (a) dūņu atūdeņošanu pirms likvidēšanas un
- (b) cieto metālu atlikumu atgūšanu metāla atgūšanas stacijās.

Vara koncentrācija attīrītajā efluentā ir zem 0,5 mg/l, savukārt cinka koncentrācija ir zem 2 mg/l.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz silikona piegādātāja sagatavotu deklarāciju par atbilstību 1.2. kritērijam kopā ar pierādījumu, ka stacijā ir notekūdeņu sistēma, kurā ir izgulsnēšanas/flokulācijas posms, kam seko nostādināšanas posms. Silikona piegādātājs turklāt iesniedz attīrītā efluenta vara un cinka mērijumu rezultātus.

1.3. CO₂ emisijas

Šis kritērijs attiecas tikai uz silikonu.

CO₂ emisijas no silikona ražošanas nepārsniedz 6,58 kg uz kg silikona, ieskaitot emisijas no elektroenerģijas ražošanas (objektā vai ārpus tā). CO₂ emisijas ietver emisijas no visiem neatjaunīgajiem energoresursiem, ko izmanto silikona ražošanā. Energoresursu CO₂ emisiju aprēķināšanai izmanto 1. tabulā norādītās emisiju atsaucēs vērtības. Citu energoresursu CO₂ emisijas faktori vajadzības gadījumā atrodami Regulas (ES) 2018/2066 VI pielikumā, savukārt tīkla elektroenerģijas CO₂ emisijas faktoriem būtu jāatbilst Komisijas Deleģētajai regulai (ES) 2019/331.

1. tabula. Dažādu energoresursu CO₂ emisiju atsaucēs vērtības

Degviela	CO ₂ emisijas	Mērvienība	Atsaucēs avots
Ogles	94,6	g CO ₂ fos./MJ	Regula (ES) 2018/2066

Jēlnafts	73,3	g CO ₂ fos./MJ	Regula (ES) 2018/2066
Degvielaļļa 1. frakcija	74,1	g CO ₂ fos./MJ	Regula (ES) 2018/2066
Degvielaļļa 2.– 5. frakcija	77,4	g CO ₂ fos./MJ	Regula (ES) 2018/2066
Sašķidrinātā naftas gāze	63,1	g CO ₂ fos./MJ	Regula (ES) 2018/2066
Dabāsgāze	56,1	g CO ₂ fos./MJ	Regula (ES) 2018/2066
Tīkla elektroenerģija	376	g CO ₂ fos./kWh	Regula (ES) 2019/331

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz datus un detalizētus aprēķinus par silikona ražošanas CO₂ emisijām.

CO₂ emisiju datus iekļauj datus par visiem energoresursiem, kurus izmanto izejvielas ražošanā, arī elektroenerģijas ražošanas emisijām (objektā vai ārpus tā).

Aprēķinot CO₂ emisijas, iepirktās un ražošanas procesos izmantotās atjaunīgo energoresursu enerģijas daudzumu ieskaita kā nulli CO₂ emisiju. Attiecībā uz biomasas sadedzināšanu tas nozīmē, ka biomasai ir jāatbilst attiecīgajiem ilgtspējas un siltumnīcefekta gāzu aiztaupījuma kritērijiem, kas noteikti Direktīvā (ES) 2018/2001. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz attiecīgus dokumentus, kas apliecina, ka šāda enerģija stacijā patiešām tiek izmantota vai ir no ārējiem avotiem iepirkta (līguma kopija un rēķins, kurā norādīta iepirktās elektroenerģijas atjaunīgā daļa).

Aprēķinu un/vai masas bilanču periods atbilst 12 mēnešus ilgām ražošanas periodam. Reizi gadā mērījumus atkārto. Jaunas vai pārbūvētas ražotnes gadījumā aprēķinu pamatā ir vismaz 45 secīgas dienas, kurās ražotnes darbība ir stabila. Aprēķini ir attiecīgajai ražošanas kampaņai reprezentatīvi.

Tīkla elektroenerģijai izmanto iepriekš norādīto vērtību (Eiropas vidējo vērtību), ja vien pieteikuma iesniedzējs neiesniedz dokumentus, kuros ir norādīta tieši tā piegādātāju piegādātās elektroenerģijas vērtība (līgums par norādīto elektroenerģiju vai sertificēto elektroenerģiju). Šādā gadījumā pieteikuma iesniedzējs iepriekš norādītās vērtības vietā var izmantot šo vērtību. Dokumentos, ko izmanto atbilstības pierādīšanai, ietver tehniskās specifikācijas, kurās norādīta vidējā vērtība (piemēram, līguma kopiju).

2. kritērijs. Ražošanas vidiskā pārvaldība

Visās ražotnēs, kur ražo vai nu izejvielas (silikonu vai citus elastomērus), vai galaproduktus, ir sistēmas šādu vajadzību apmierināšanai:

- (a) ūdens taupīšana. Ūdensefektivitātes sistēmu dokumentē vai paskaidro, iekļaujot informāciju vismaz par šādiem aspektiem: ūdens plūsmu monitorings, pierādījumi par ūdens cirkulāciju slēgtās sistēmās un pastāvīgas uzlabošanas mērķi un mērķrādītāji attiecībā uz notekūdeņu rašanās un optimizācijas rādītāju mazināšanu attiecīgā gadījumā, proti, ja ražotnē izmanto ūdeni);
- (b) integrēta atkritumu apsaimniekošana, proti, plāns, kā prioritizēt tādas visu ražošanas kompleksu atkritumu apstrādes iespējas, kas neparedz tos likvidēt, un attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu, atkalizmantošanu, reciklēšanu, atgūšanu un galīgo likvidēšanu ievērot atkritumu hierarhiju. Atkritumu apsaimniekošanas plānu dokumentē vai paskaidro, iekļaujot informāciju vismaz par šādiem aspektiem: dažādu atkritumu frakciju atdalīšana, rīkošanās ar reciklējamiem materiāliem, to savākšana, atdalīšana no nebīstamo atkritumu plūsmas un izmantošana, materiālu atgūšana citām vajadzībām, bīstamo atkritumu apstrāde, savākšana, atdalīšana un likvidēšana, ievērojot relevanto vietējo vai nacionālo regulatīvo iestāžu noteikumus, un pastāvīgas uzlabošanas mērķi un mērķrādītāji attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu, atkalizmantošanu, reciklēšanu un tādu atkritumu frakciju atgūšanu, kuru rašanos novērst nav iespējams (arī enerģijas atgūšanu);
- (c) energoefektivitātes un energopārvaldības optimizācija. Energopārvaldības sistēma aptver visas enerģiju patērējošās ierīces, to vidū mašīnas, apgaismes ierīces, gaisa kondicionētājus un aukstumapgādes aprīkojumu. Energopārvaldības sistēmā iekļauj energoefektivitātes uzlabošanas pasākumus un iekļauj informāciju vismaz par šādiem aspektiem: enerģijas datu vākšanas plāna izstrāde un realizēšana galveno enerģijas rādītāju noteikšanai; enerģijas patēriņa analīze, kas ietver enerģiju patērējošo sistēmu, procesu un kompleksu sarakstu; energoefektivitātes pasākumu apzināšana; pastāvīgas enerģijas patēriņa samazināšanas mērķi un mērķrādītāji.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz tādu deklarāciju par atbilstību kritērijam, kuru sagatavojis 1) izejvielu (silikona vai citu elastomēru) ražotājs un 2) atkalizmantojamu menstruālo piltuvju izgatavotājs. Deklarācijai pievieno ziņojumu, kurā sīki aprakstīts, kādas procedūras piegādātāji ieviesuši, lai izpildītu prasības attiecībā uz katru attiecīgo objektu saskaņā ar standartiem, piemēram, ISO 14001 un/vai ISO 50001 attiecībā uz ūdens, atkritumu un enerģijas pārvaldības plāniem.

Ja par atkritumu apsaimniekošanu tiek slēgti ārpalpojumu līgumi, deklarāciju par atbilstību šim kritērijam iesniedz arī apakšuzņēmējs.

Uzskata, ka pieteikumu iesniedzēji, kas reģistrējušies ES ekopārvaldības un audita sistēmā (*EMAS*) un/vai sertificēti saskaņā ar ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 vai pielīdzināmu standartu/shēmu šo kritēriju ir izpildījuši, ja

- a) ražošanas objekta vai objektu ūdens, atkritumu un enerģijas pārvaldības plānu iekļautība ir dokumentēta uzņēmuma *EMAS* vidiskuma deklarācijā vai

- b) ražošanas objekta vai objektu ūdens, atkritumu un enerģijas pārvaldības plānu iekļautība ir pietiekami nodrošināta ar ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 vai pielīdzināmu standartu/shēmu.

3. kritērijs. Materiālefektivitāte gatavā produkta ražošanā

Šā kritērija prasības attiecas uz gatavā produkta ražošanas objektu.

Gatavo produktu ražošanā un iepakojšanā radušos atkritumu daudzums, ko nosūta uz atkritumu poligonu vai incinerāciju bez enerģijas atgūšanas, nepārsniedz 4 % no gatavo produktu masas.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs apstiprina iepriekš izklāstītās prasības izpildi.

Pieteikuma iesniedzējs sniedz pierādījumus par to, kāds atkritumu daudzums nav ne atkalizmantots ražošanas procesā, ne izmantots materiālu un/vai enerģijas ieguvei.

Pieteikuma iesniedzējs sniedz visas šīs ziņas:

- a) produkta un iepakojuma masa,
- b) visas atkritumu plūsmas, kas rodas ražošanā, un
- c) kā apstrādāta atkritumu frakcija, no kuras atgūti resursi, un kāda frakcija likvidēta, to apglabājot poligonā vai incinerējot.

Atkritumu daudzumu, kas nosūtīts uz poligonu vai uz incinerāciju bez enerģijas atgūšanas, aprēķina kā starpību starp radušos atkritumu daudzumu un to atkritumu daudzumu, no kuriem atgūti resursi (kuri atkalizmantoti, reciklēti utt.).

4. kritērijs. Aizliegtas un ierobežotas vielas

4.1. Ierobežojumi attiecībā uz vielām, kas klasificētas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008

Šis kritērijs attiecas uz gatavo produktu un visiem tā komponentiem.

Ja vien 4. tabulā nav paredzēta atkāpe, gatavais produkts un tā komponenti nesatur ievadvielas (atsevišķas vai maisījumos), kurām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ir piešķirta kāda no 2. tabulā norādītajām bīstamības klasēm, kategorijām un saistītajiem bīstamības apzīmējumu kodiem.

2. tabula. Aizliegtu vielu bīstamības klases, kategorijas un saistītie bīstamības apzīmējumu kodi

Kancerogēniskums, mutagēniskums vai toksiskums reproduktīvajai sistēmai	
1.A un 1.B kategorija	2. kategorija
H340 Var izraisīt ģenētiskus bojājumus	H341 Ir aizdomas, ka var izraisīt ģenētiskus bojājumus
H350 Var izraisīt vēzi	H351 Ir aizdomas, ka var izraisīt vēzi
H350i Var izraisīt vēzi ieelpojot	—
H360F Var negatīvi ietekmēt auglību	H361f Ir aizdomas, ka negatīvi ietekmē auglību
H360D Var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam	H361d Ir aizdomas, ka var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam
H360FD Var negatīvi ietekmēt auglību. Var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam	H361fd Ir aizdomas, ka negatīvi ietekmē auglību. Ir aizdomas, ka var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam
H360Fd Var negatīvi ietekmēt auglību. Ir aizdomas, ka var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam	H362 Var radīt kaitējumu ar krūti barotam bērnam
H360Df Var nodarīt kaitējumu nedzimušam bērnam. Ir aizdomas, ka negatīvi ietekmē auglību	
Akūts toksiskums	
1. un 2. kategorija	3. kategorija
H300 Norijot iestājas nāve	H301 Toksisks, ja norij
H310 Nonākot saskarē ar ādu, iestājas nāve	H311 Toksisks, ja nonāk saskarē ar ādu
H330 Ieelpojot iestājas nāve	H331 Toksisks ieelpojot
H304 Var izraisīt nāvi, ja norij vai iekļūst elpceļos	EUH070 Toksisks saskarē ar acīm
Toksiska ietekme uz specifisku mērķorgānu	
1. kategorija	2. kategorija
H370 Rada orgānu bojājumus	H371 Var izraisīt orgānu bojājumus
H372 Izraisa orgānu bojājumus ilgstošas vai atkārtotas iedarbības rezultātā	H373 Var izraisīt orgānu bojājumus ilgstošas vai atkārtotas iedarbības rezultātā
Elpceļu un ādas sensibilizācija	
1.A kategorija	1.B kategorija
H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju	H317 Var izraisīt alerģisku ādas reakciju
H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus vai apgrūtināt elpošanu	H334 Ja ieelpo, var izraisīt alerģiju vai astmas simptomus vai apgrūtināt elpošanu
Cilvēka veselības un vides endokrīnie disruptori	
1. kategorija	2. kategorija
EUH380 Var izraisīt endokrīnu disrupciju cilvēka organismā	EUH381 Domājams, ka var izraisīt endokrīnu disrupciju cilvēka organismā
EUH430 Var izraisīt endokrīnu disrupciju vidē	EUH431 Domājams, ka var izraisīt endokrīnu disrupciju vidē

Noturība, bioakumulativitāte un toksiskums

<i>PBT</i>	<i>vPvB</i>
EUH440 Uzkrājas vidē un dzīvos organismos, tai skaitā cilvēka organismā	EUH441 Izteikti uzkrājas vidē un dzīvos organismos, tai skaitā cilvēka organismā
Noturība, mobilitāte un toksiskums	
<i>PMT</i>	<i>vPvM</i>
EUH450 Var izraisīt ilgstošu un difūzu ūdens resursu kontamināciju	EUH451 Var izraisīt ļoti ilgstošu un difūzu ūdens resursu kontamināciju

Turklāt gatavais produkts un tā komponenti nesatur ievadvielas (atsevišķas vai maisījumus) koncentrācijā, kas pārsniedz 0,010 % (masa/masa), kurām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ir piešķirta kāda no 3. tabulā norādītajām bīstamības klasēm, kategorijām un saistītajiem bīstamības apzīmējumu kodiem, ja vien 4. tabulā nav paredzēta atkāpe.

3. tabula. Ierobežota lietojuma vielu bīstamības klases, kategorijas un saistītie bīstamības apzīmējuma kodi

Bīstamība ūdensvidei	
1. un 2. kategorija	3. un 4. kategorija
H400 Ļoti toksisks ūdens organismiem	H412 Kaitīgs ūdens organismiem ar ilgstošām sekām
H410 Ļoti toksisks ūdens organismiem ar ilgstošām sekām	H413 Var radīt ilgstošas kaitīgas sekas ūdens organismiem
H411 Toksisks ūdens organismiem ar ilgstošām sekām	
Bīstamība ozona slānim	
H420 Bīstams sabiedrības veselībai un videi, jo iznīcina ozonu atmosfēras augšējā slānī	

4. tabula. Atkāpes no ierobežojumiem attiecībā uz vielām, kurām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ir harmonizētā klasifikācija

Vielas veids	Bīstamības klase, kategorija un bīstamības apzīmējuma kods, kam piemērojama atkāpe	Atkāpes nosacījumi
Vielas ar harmonizēto klasifikāciju H304	H304	Vielas ar viskozitāti zem 20,5 cSt 40 °C temperatūrā.
Titāna dioksīds (nanoformā)	H351	Tikai tad, ja to izmanto par pigmentu. Nevar izmantot pulverveidā vai izsmidzināmā veidā

Bīstamības apzīmējumu kodi parasti attiecas uz vielām. Tomēr, ja informāciju par vielām iegūt nav iespējams, piemēro maisījumu klasifikācijas noteikumus.

Iepriekšminētā prasība neattiecas uz tādu vielu vai maisījumu izmantošanu, kuri ražošanas procesā tiek ķīmiski modificēti tiktāl, ka viela vai maisījums par apdraudējumu, par kādu tas klasificēts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008, vairs nav uzskatāms.

Šo kritēriju nepiemēro

— vielām, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 2. panta 2. punkta definīciju nav iekļautas minētās regulas darbības jomā;

— vielām, uz ko attiecas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 2. panta 7. punkta b) apakšpunkts, kurā noteikti kritēriji, pēc kuriem jāvadās, minētās regulas V pielikumā iekļautās vielas atbrīvojot no prasībām, kas saistītas ar reģistrāciju, pakārtotajiem lietotājiem un izvērtēšanu.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz parakstītu deklarāciju par atbilstību 4.1. apakškritērijam, kā arī relevantās komponentu ražotāju deklarācijas, visu izmantoto ķīmikāliju sarakstu, to drošuma datu lapu vai ķīmikālijas piegādātāja deklarāciju un visas relevantās deklarācijas, kas apliecina atbilstību prasībai.

Aplēšot, kāds daudzums ierobežota lietojuma vielas vai nenovēršama piemaisījuma ar ierobežota lietojuma klasifikāciju paliek produktā, izmanto ierobežotā lietojuma vielas vai piemaisījuma koncentrāciju un pieņem aiztures koeficientu 100 %. Piemaisījumi ķīmiskajā produktā var veidot līdz 0,0100 % (masa/masa). Vienas, par kurām zināms, ka tās izdalās vai noārdās no ievadvielām, uzskata par ievadvielām, nevis par piemaisījumiem.

Ja aiztures koeficients nav 100 %, bet gan citāds (piemēram, šķīdinātāja iztvaikošanas dēļ) vai ja ierobežota lietojuma piemaisījums ir ķīmiski modificēts, ir jāsniedz pamatojums.

Lai pierādītu atbilstību attiecībā uz vielām, kam 4.1. apakškritēriju nepiemēro (sk. Regulas (EK) Nr. 1907/2006 IV un V pielikumu), pietiek ar attiecīgu pieteikuma iesniedzēja deklarāciju.

Tā kā vairākus produktus vai potenciālus produktus, kuros izmanto vienas un tās pašas tehniskās ķīmikālijas, var aptvert viena ES ekomarkējuma licence, katra piemaisījuma gadījumā aprēķins jāiesniedz tikai par “sliktākā gadījuma” produktu vai komponentu, ko aptver licence (proti, pārbaudot iespiedkrāsas ar ierobežotas vielas klasifikāciju, izvēlas to komponentu, kas apdrukāts vispamatīgāk).

Minētos pierādījumus kompetentajām struktūrām jebkurš piegādātājs, kas darbojas pieteikuma iesniedzēja piegādes ķēdē, var iesniegt arī tieši.

4.2. Vienas, kas rada ļoti lielas bažas (SVHC)

Šis kritērijs attiecas uz gatavo produktu un visiem tā komponentiem.

Gatavais produkts un tā komponenti nesatur ievadvielas (atsevišķas vai maisījumos), kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1907/2006 57. pantā minētajiem kritērijiem un ir apzinātas saskaņā ar minētās regulas 59. pantā aprakstīto procedūru un iekļautas kandidātu sarakstā ar vielām, kuras rada ļoti lielas bažas un kurām vajadzīga atļauja.

Novērtēšana un verifikācija

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz parakstītu deklarāciju, ka gatavajā produktā un tā komponentos *SVHC* nav. Deklarācijai pievieno drošuma datu lapas par visām piegādātajām ķīmiskajām vielām un materiāliem, kas izmantoti gatavā produkta un tā komponentu ražošanā.

To vielu saraksts, kuras atzītas par *SVHC* un iekļautas kandidātu sarakstā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 59. pantu, ir pieejams šeit:

<https://www.echa.europa.eu/lv/candidate-list-table>.

Atsaucei izmanto sarakstu, kas ir spēkā ES ekomarkējuma pieteikuma iesniegšanas dienā.

Aplēšot, kāds daudzums nenovēršama piemaisījuma, kas atzīts par *SVHC*, paliek produktā, izmanto piemaisījuma koncentrāciju un pieņem aiztures koeficientu 100 %. Piemaisījumi ķīmiskajā produktā var veidot līdz 0,0100 % (masa/masa). Vielas, par kurām zināms, ka tās izdalās vai noārdās no ievadvielām, uzskata par ievadvielām, nevis par piemaisījumiem.

Ja aiztures koeficients nav 100 %, bet gan citāds (piemēram, šķīdinātāja iztvaikošanas dēļ) vai ja piemaisījums, kas ir *SVHC*, ir ķīmiski modificēts, ir jāsniedz pamatojums.

4.3. Citi specifiski ierobežojumi

4.3.1. Specifiscētas aizliegtās vielas

Šis kritērijs attiecas uz gatavo produktu un visiem tā komponentiem.

Ķīmiskajam produktam, ko izmanto gatavajā produktā vai tā komponentos, nepievieno šādas vielas (atsevišķas vai maisījumos):

- (a) 5-hlor-2-metil-4-izotiazolīn-3-ons;
- (b) alkilfenoletoksilāti un citi alkilfenolu atvasinājumi [1];
- (c) antibakteriāli līdzekļi (piemēram, nanosudrabs un triklozāns);
- (d) formaldehīds un formaldehīda izdalītāji;
- (e) metilizotiazolinons;
- (f) nitromuskusi un policikliskie muskusi;
- (g) alvorganiskie savienojumi, ko izmanto par katalizatoriem silikona ražošanā;
- (h) parabēni;
- (i) ftalāti;
- (j) vielas, kas atzītas par tādām, kurām raksturīga endokrīnā disruptivitāte;
- (k) ES prioritāro vielu saraksta 1. vai 2. kategorijas vielas, kuras uzskatāmas par potenciāliem endokrīnajiem disruptoriem un kuru endokrīnā disruptivitāte vēl jāpēta sīkāk.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz parakstītu deklarāciju par atbilstību šim apakškritērijam, attiecīgā gadījumā apliecinātu ar piegādātāju deklarācijām. Šajā apakškritērijā uzskaitītās vielas atļauts izmantot tikai kā piemaisījumus, tomēr koncentrācijās, kas ķīmiskajā produktā ir zem 0,0100 % (masa/masa). Vielas, par kurām zināms, ka tās izdalās vai noārdās no ievadvielām, uzskata par ievadvielām, nevis par piemaisījumiem.

[Piezīme.

[1] Vielas nosaukums — “alkilfenols”, sk. <https://echa.europa.eu/es/advanced-search-for-chemicals>.]

4.3.2. Smaržvielas

Šis kritērijs attiecas uz gatavo produktu, visiem tā komponentiem, atsevišķajiem komponentiem un iepakojumu.

Ne gatavajam produktam, ne kādam tā komponentam, atsevišķajam komponentam vai iepakojumam nepievieno smaržvielas.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz parakstītu deklarāciju par atbilstību šim apakškritērijam.

4.3.3. Iespiedkrāsas un krāsas

Šis apakškritērijs attiecas uz gatavo produktu un visiem tā komponentiem. Šī prasība neattiecas uz atsevišķajiem komponentiem, tirdzniecības iepakojumu un informācijas lapām.

Atkalizmantojamajās menstruālās piltuves krāsošanā izmantotās krāsvielas un iespiedkrāsas nepārsniedz 2 % no piltuves kopējās masas.

Antimona, arsēna, bārija, kadmija, hroma, svina, dzīvsudraba, selēna, pirmējo aromātisko amīnu un polihlorbifenilu saturs, kas ir piemaisījums krāsošanai izmantotajās krāsvielās un iespiedkrāsās, ir zem robežvērtībām, kas noteiktas Eiropas Padomes Rezolūcijā AP (89) 1 par krāsvielu izmantošanu plastmasas materiālos, kas nonāk saskarē ar pārtiku¹.

Turklāt krāsošanai izmantotās krāsvielas atbilst *BfR* ieteikumam IX *Colorants for Plastics and other Polymers Used in Commodities*² vai Šveices Rīkojuma 817.023.21 2. pielikumam³ un 10. pielikumam⁴.

Krāsošanai izmantotās krāsvielas un iespiedkrāsas atbilst arī 4.1. un 4.2. apakškritērijam.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz parakstītu deklarāciju par atbilstību šim apakškritērijam, attiecīgā gadījumā apliecinātu ar piegādātāju deklarācijām, kā arī dokumentāciju, kas nodrošina, ka krāsvielas vai iespiedkrāsas piemaisījumi atbilst Eiropas Padomes Rezolūcijai

¹ Sk. 16. zemsvītras piezīmi.

² Sk. 17. zemsvītras piezīmi.

³ Sk. 18. zemsvītras piezīmi.

⁴ Sk. 19. zemsvītras piezīmi.

AP (89) 1, un ka izmantotās krāsas un iespiedkrāsas ir atļautas saskaņā ar *BfR* ieteikumu IX *Colorants for Plastics and other Polymers Used in Commodities*, Šveices Rīkojuma 817.023.21 2. pielikumu un 10. pielikumu vai *BfR* ieteikumu XXXVI *Paper and board for food contact*.

4.3.4. Ciklosiloksāni

Šis apakškritērijs attiecas uz gatavo produktu un visiem tā komponentiem.

Oktametilciklotetrasiloksāns D4 (*CAS* Nr. 556-67-2), dekametilciklopentasiloksāns D5 (*CAS* Nr. 541-02-6) un dodekametilcikloheksiloksāns D6 (*CAS* Nr. 540-97-6) silikona izejvielās nav koncentrācijā, kas pārsniedz 100 ppm (0,0100 % (masa/masa)). 100 ppm robežvērtība ir piemērojama katrai vielai atsevišķi.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz parakstītu deklarāciju par atbilstību šim apakškritērijam, attiecīgā gadījumā apliecinātu ar piegādātāju deklarācijām.

5. kritērijs. Iepakojums

Šis kritērijs nosaka prasības attiecībā uz tirdzniecības un grupas iepakojumu.

No grupas iepakojuma izvairās vai to izgatavo tikai no kartona un/vai papīra.

a) Iepakojumā izmantotais kartons un/vai papīrs

Kartona un/vai papīra tirdzniecības iepakojums par vismaz 40 % sastāv no reciklēta materiāla.

Kartona un/vai papīra grupas iepakojums par vismaz 80 % sastāv no reciklēta materiāla.

Atlikušo kartona un/vai papīra īpatsvaru tirdzniecības un grupas iepakojumā (100 %, no kā atskaitīts reciklēta materiāla saturs) aptver derīgi ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas sertifikāti, ko izdevusi neatkarīga trešās puses nodrošināta sertifikācijas shēma, piemēram, *FSC*, *PEFC* vai tām pielīdzināma shēma. Sertifikācijas struktūras, kas izdod ilgtspējīgas meža apsaimniekošanas sertifikātus, ir akreditētas/atzītas attiecīgajā sertifikācijas shēmā.

b) Iepakojumā izmantotā plastmasa

- Līdz 2026. gada 31. decembrim no plastmasas izgatavotā tirdzniecības iepakojumā ir vismaz 20 % reciklēta materiāla.
- No 2027. gada 1. janvāra no plastmasas izgatavotā tirdzniecības iepakojumā ir vismaz 35 % reciklēta materiāla.

c) Reciklējamība

Reciklēšanai pieejamais tirdzniecības iepakojuma (kartona un/vai papīra vai plastmasas) un grupas iepakojuma (kartona un/vai papīra) saturs ir vismaz 95 % pēc masas, savukārt 5 % atlikumu ir saderīgi ar reciklēšanu.

d) Papildu prasības

- Nav atļauts izmantot kompozītu (tirdzniecības un grupas) iepakojumu, jauktu plastmasu vai kartonu un/vai papīru, kas pārklāts ar plastmasu vai metāliem.
- Tirdzniecības un grupas iepakojuma reciklētā materiāla saturu un reciklējamību norāda uz tirdzniecības iepakojuma.

e) Atsevišķs komponents: maciņš vai maisiņš

Atkalizmantojamas menstruālās piltuves pārdod ar atkalizmantojamu maciņu vai maisiņu, kas izgatavots no 100 % sertificētām ilgtspējīgām šķiedrām.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz 1) parakstītu atbilstības deklarāciju, kurā norāda reciklētā materiāla procentuālo saturu tirdzniecības un attiecīgā gadījumā grupas iepakojumā, 2) atbilstības deklarāciju, kurā norādīta tirdzniecības un grupas iepakojuma reciklējamība, un 3) augstas izšķirtspējas fotoattēlu ar tirdzniecības iepakojumu, kurā skaidri redzama informācija par tirdzniecības un grupas iepakojuma reciklētā materiāla saturu un reciklējamību.

Kompetentās struktūras atbilstības deklarāciju, kurā norādīts reciklētās plastmasas procentuālais saturs tirdzniecības iepakojumā, pēc 2027. gada 1. janvāra pārbauda vēlreiz.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz revidētus grāmatvedības dokumentus, kas apliecina, ka atlikušais kartona un/vai papīra īpatsvars tirdzniecības un grupas iepakojumā (100 %, no kā atskaitīts reciklētā materiāla saturs) ir sertificēts materiāls saskaņā ar derīgām *FSC*, *PEFC* vai tām pielīdzināmām shēmām. Revidētie grāmatvedības dokumenti ir derīgi visu ES ekomarkējuma licences derīguma laiku. Kompetentās struktūras grāmatvedības dokumentus divpadsmit mēnešus pēc licences piešķiršanas pārbauda vēlreiz.

Reciklētā materiāla saturu verificē, ievērojot EN 45557 vai ISO 14021, savukārt reciklējamību verificē, ievērojot EN 13430 vai ISO 18604.

Reciklētās plastmasas saturs iepakojumā atbilst pārraudzības ķēdes standartiem, piemēram, ISO 22095 vai EN 15343. Var akceptēt pielīdzināmas metodes, ja tās par pielīdzināmām uzskata trešā puse, un tām pievieno detalizētus skaidrojumus, kas apliecina atbilstību šai prasībai, kā arī saistītos apliecināšos dokumentus. Iesniedz rēķinus, kas apliecina reciklētā materiāla iegādi.

Turklāt iepakojuma reciklējamību (pieejamību reciklēšanai un saderību ar to) testē, izmantojot standarta testēšanas protokolus. Kartona un/vai papīra iepakojuma reciklējamību novērtē, testējot atkalsašķiedrojamību, un šādā gadījumā pieteikuma iesniedzējs kartona un papīra iepakojuma atkalsašķiedrojamību pierāda ar testēšanas pārskatiem no testiem saskaņā ar *PTS* metodi PTS-RH 021, izvērtēšanas sistēmu ATICELCA 501 vai pielīdzināmām

standartmetodēm, ko kompetentā struktūra atzinusi par tādām, kuras nodrošina datus ar līdzvērtīgu zinātnisko kvalitāti. Par neatkarīgu trešās puses sertifikāciju plastmasas iepakojumam pieņem nošķiršanas shēmas vai kontrolētas sajaukšanas shēmas, piemēram, *RecyClass*. Pielīdzināmas testēšanas metodes var akceptēt, ja tās par pielīdzināmām uzskata trešā puse.

Turklāt pieteikuma iesniedzējs iesniedz atbilstības deklarāciju kopā ar derīgu neatkarīgi sagatavotu pārraudzības ķēdes sertifikātu par atkalizmantojamo maciņu vai maisiņu. Kā neatkarīgu trešās puses veiktu sertifikāciju akceptē *FSC*, *PEFC*, *OEKO-TEX*, *GOTS* vai tām pielīdzināmas shēmas sertifikāciju.

6. kritērijs. Norādījumi par produkta un iepakojuma izmešanu

Tirdzniecības iepakojumā ietver norādījumus par tirdzniecības iepakojuma, grupas iepakojuma (ja tāds ir), atsevišķo komponentu izmešanu un produkta izmešanu pēc kalpošanas laika beigām. Uz tirdzniecības iepakojuma rakstiski vai ar vizuāliem simboliem norāda šādu informāciju:

- a) ka tirdzniecības iepakojumu, grupas iepakojumu (ja tāds ir), atsevišķos komponentus un piltuvi nedrīkst izmest tualetes podā un
- b) kā tirdzniecības iepakojumu, grupas iepakojumu (ja tāds ir), atsevišķos komponentus un piltuvi pēc kalpošanas laika beigām izmest pareizi.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz augstas izšķirtspējas fotoattēlu ar tirdzniecības iepakojumu, uz kura skaidri redzama informācija par izmešanu.

7. kritērijs. Informācija par produkta lietošanu

Produktam ir pievienota lietošanas instrukcija. Izgatavotājs pārliecinās, ka lietotājs saņem vismaz šādu informāciju:

- (a) kā izvēlēties lieluma ziņā pareizo piltuvi. Šādu informāciju izvieto tā, lai lietotājs tai varētu piekļūt pirms iegādes (piemēram, uz primārā iepakojuma);
- (b) kā piltuvi pareizi lietot, lai izvairītos no noplūdēm un/vai diskomforta;
- (c) cik ilgi piltuvi atstāt ieliktu pirms iztukšošanas. Informāciju par ilgāko nēsāšanas laiku pamato ar testa pētījumiem. Šo informāciju sniedz redzamā veidā, piemēram, ar logotipu vai treknrakstā, un norāda gan uz iepakojuma, gan lietošanas pamācībā;
- (d) kā piltuvi iztīrīt pirms un pēc lietošanas vienā un tajā pašā menstruālajā periodā, norādot vismaz to, cik svarīgi ir mazgāt rokas, vai piltuve jāvēdina (jā vai nē un, ja jā, cik ilgi), kādu ūdeni izmantot (karstu/aukstu), vai izmantot ziepes (jā vai nē un, ja jā,

cik daudz), cik ilgi vajadzētu būt tīrīšanai. Šai informācijai vajadzētu būt pamatotai ar testa pētījumiem;

- (e) kā piltuvi iztīrīt un glabāt menstruāciju starplaikā, norādot vismaz to, cik svarīgi ir mazgāt rokas, vai piltuve jāvēra (jā vai nē un, ja jā, cik ilgi), kādu ūdeni izmantot (karstu vai aukstu), vai izmantot ziepes (jā vai nē un, ja jā, cik daudz), cik ilgi vajadzētu būt tīrīšanai. Šai informācijai vajadzētu būt pamatotai ar testa pētījumiem;
- (f) cik ilgi kopumā piltuvi var izmantot (piltuves kalpošanas laiks). Turklāt ir jānorāda, ka piltuves diskolorācija (krāsas izmaiņas vai zudums), ja tāda notiek, tās kalpošanas laiku un funkcionalitāti neietekmē.

- (g) Sniedz informāciju par toksiskā šoka sindroma risku.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz informācijas lapas / instrukcijas paraugu un attiecīgā gadījumā piltuves iepakojuma paraugu, kurā redzama informācija lietotājam. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz arī relevantus testus/pētījumus, piemēram, bioloģiskā riska novērtējumus vai toksikoloģiskus pētījumus, kas apliecina iepriekš norādīto prasību izpildi.

8. kritērijs. Produkta lietojumderīgums un kvalitāte

Gatavā produkta lietderība/kvalitāte ir apmierinoša un vismaz līdzvērtīga tirgū jau pieejamo produktu lietderībai/kvalitātei.

Lietojumderīgumu testē, pārbaudot raksturlielumus un parametrus, kas norādīti 5. tabulā. Ja ir noteikti snieguma sliekšņi, produktam tie jāsasniedz.

Lietojumderīgumu testē, veicot tehniskos testus, kuros pārbauda atkalizmantojamo menstruālo piltuvju ražošanā izmantoto materiālu biosaderību. Biosaderības tests nodrošina citotoksiskuma, pirogenitātes, sensibilizācijas, ādas kairinājuma un implantācijas bioloģisko izvērtējumu (90 dienas).

5. tabula. Raksturlielumi un parametri, kas raksturo testējamā produkta lietojumderīgumu

Raksturlielums		Prasītais testēšanas paņēmieni (snieguma sliekšnis)
Lietošanas testi	U1. Aizsardzība pret noplūdēm	Patērētāju grupas tests (80 % patērētāju, kuri produktu testē, tā sniegumu atzīst par apmierinošu)
	U2. Ērtums un komforts	
	U3. Vispārējais sniegums	
Tehniskie testi	T1. Biosaderība	Pētījumos par citotoksiskumu, pirogenitāti, sensibilizāciju, ādas kairinājumu un implantāciju (90 dienas) nekāda relevanta bioloģiska ietekme,

		ievērojot ISO 10993, nav konstatēta. Alternatīva ir ziņot par atbilstību <i>USP</i> VI klases standartam (akūta sistēmiskā toksiskuma, intrakutānā toksiskuma un implantācijas tests).
--	--	---

Novērtēšana un verifikācija.

Iesniedz testēšanas pārskatu, kurā aprakstītas testēšanas metodes, testu rezultāti un izmantotie dati. Testēšanu veic laboratorijās, kas ir sertificētas piemērot kvalitātes pārvaldības sistēmas.

Lietošanas testos pārbauda tieši tos produktus, par kuriem iesniegts ES ekomarķējuma saņemšanas pieteikums. Tomēr, ja ir iespējams pierādīt, ka produktu sniegums ir vienāds, no katras konstrukcijas produktu klāsta var būt pietiekami testēt viena lieluma paraugu vai reprezentatīvu dažādu lielumu paraugu kopumu.

Tehniskos testus veic materiālam vai materiāliem, ko izmanto to atkalizmantojamo menstruālo piltuvju ražošanā, par kurām iesniegts ES ekomarķējuma saņemšanas pieteikums. Ja var pierādīt, ka vairāki atkalizmantojamo menstruālo piltuvju modeļi tiek ražoti no viena un tā paša materiāla, var pietikt materiālu testēt tikai vienreiz. Atkalizmantojamajām menstruālajām piltuvēm tehniskie testi nav jāveic; tie jāveic tikai piltuvju ražošanā izmantotajiem materiāliem (proti, silikonam, šķērssaistītiem silikona elastomēriem, citiem elastomēriem, izmantotajām krāsvielām un citiem materiāliem).

Lai garantētu rezultātu reproducējamību, īpašu uzmanību velta materiālu un produktu paraugu izvēlei, transportēšanai un glabāšanai. Nav ieteicams veikt produktu maskēšanu vai pārpakošanu neitrālā iepakojumā, jo tas var mainīt produktu un/vai iepakojuma sniegumu, ja vien to nav iespējams izdarīt tā, ka sniegums noteikti nemainās.

Informāciju par testēšanu dara pieejamu kompetentajām struktūrām, ievērojot konfidencialitātes apsvērumus. Testēšanas rezultātus saprotami paskaidro un izklāsta, izraugoties tādu valodu, mērvienības un simbolus, kas ir saprotami datu lietotājiem. Norāda šādus elementus: testēšanas vieta un datums; testējamo materiālu atlases kritēriji un to reprezentativitāte; izraudzītie testējamie raksturlielumi un, ja kādi raksturlielumi nav izraudzīti, to neizraudzīšanās iemesli; izmantotās testēšanas metodes un ar tām saistītie ierobežojumi, ja tādi ir. Sniedz skaidras vadlīnijas par testēšanas rezultātu izmantošanu.

Papildu vadlīnijas lietošanas testiem:

— paraugu izvēli, testa plānošanu, lietotāju grupas atlasi un testa rezultātu analīzi veic, ievērojot standarta statistikas praksi (AFNOR Q 34-019, ASTM E1958-07e1 vai pielīdzināmu praksi);

— katru produktu novērtē, izmantojot aptaujas veidlapu. Testam jāilgst vismaz 72 stundas, ja iespējams — pilnu nedēļu, un tam jānorit parastos produkta lietošanas apstākļos;

- ieteicamais testētāju skaits ir vismaz 30. Ir svarīgi, ka visas personas, kas piedalās aptaujā, parasti lieto tāda paša veida/lieluma produktu kā testējamais produkts;
- aptaujā piedalās dažādas personas, kas proporcionāli reprezentē dažādās tirgū sastopamās patērētāju grupas. Skaidri norāda testētāju vecumu un valsti.
- testā nepiedalās cilvēki ar veselības problēmām vai hroniskām slimībām. Ja persona saslimst lietošanas izmēģinājuma laikā, tas jānorāda aptaujas veidlapā, un attiecīgās atbildes novērtējumā vērā neņem.
- visos lietošanas testos (kuros pārbauda aizsardzību pret noplūdēm, ērtumu un komfortu, kā arī vispārējo sniegumu) 80 % patērētāju, kuri produktu testē, tā sniegumu novērtē kā apmierinošu, proti, kvantitatīvā skalā no 1 līdz 100 dod atzīmi virs 60. Alternatīva: 80 % patērētāju, kas produktu testē, to novērtē kā labu vai ļoti labu (no pieciem kvalitatīviem atbilžu variantiem, kas ir “ļoti slikts”, “slikts”, “viduvējs”, “labs”, “ļoti labs”);
- pēc lietošanas izmēģinājuma pabeigšanas rezultātus izvērtē statistiski;
- paziņo par ārējiem faktoriem, piemēram, zīmolu simboliku, tirgus daļām un reklāmu, kas varētu ietekmēt subjektīvo iespaidu par produktu sniegumu.

Papildu prasības tehniskajiem testiem:

- testēšanas metožu pamatā iespēju robežās ir produktam piemērotas metodes, kas dod iespēju iegūt reproducējamus un uzticamus rezultātus;
- tehniskos testus veic saskaņā ar ISO 10993 sērijas standartiem vai *USP* VI klases standartu;
- akceptē testēšanas metodes, kuru tvērumu un prasību standartus uzskata par pielīdzināmiem kādam no nosauktajiem nacionālajiem un starptautiskajiem standartiem un kuru pielīdzināmību ir apstiprinājusi neatkarīga trešā puse.

Produkta masu, izmērus un konstrukcijas īpatnības apraksta un sniedz saskaņā ar pieteikuma vispārīgās novērtēšanas un verifikācijas daļas informāciju.

9. kritērijs. Korporatīvā sociālā atbildība attiecībā uz darba aspektiem

Šis kritērijs nosaka prasības, kas attiecas uz galīgās atkalizmantojamo menstruālo piltuvju ražošanas objektu.

Ievērojot Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Trīspusējo deklarāciju par principiem attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku⁵, ANO Globālo līgumu (2. pīlārs)⁶, ANO Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību vadošos principus⁷ un ESAO vadlīnijas

⁵ Sk. 21. zemsvītras piezīmi.

⁶ Sk. 22. zemsvītras piezīmi.

daudznacionāliem uzņēmumiem⁸, pieteikuma iesniedzējs iziet trešās puses verifikāciju ar klātienes revīzijām, kas apliecina, ka piemērojamie principi, kuri iekļauti iepriekš minētajos starptautiskajos tekstos un tālāk norādītajos papildnoteikumos, produkta galīgās sagatavošanas objektā ir izpildīti.

SDO pamatkonvencijas:

a) bērnu darbs:

— Minimālā vecuma konvencija, 1973 (Nr. 138),

— Bērnu darba ļaunāko formu konvencija, 1999 (Nr. 182),

b) piespiedu vai obligāts darbs:

— Piespiedu darba konvencija, 1930 (Nr. 29) un Piespiedu darba konvencijas 2014. gada protokols,

— Konvencija par piespiedu darba izskaušanu, 1957 (Nr. 105),

c) biedrošanās brīvība un tiesības uz koplīguma sarunām:

— Konvencija par biedrošanās brīvību un tiesību apvienoties aizsardzību, 1948 (Nr. 87),

— Konvencija par tiesībām apvienoties organizācijās un slēgt koplīgumus, 1949 (Nr. 98),

d) diskriminācija:

— Konvencija par vienlīdzīgu atlīdzību, 1951 (Nr. 100),

— Konvencija par diskrimināciju nodarbinātībā un profesijā, 1958 (Nr. 111).

Papildnoteikumi:

e) darba laiks:

— SDO Konvencija par darba laiku rūpniecībā, 1919 (Nr. 1),

— SDO Konvencija par iknedēļas atpūtu industriālajās nozarēs, 1921 (Nr. 14),

f) atalgojums:

— SDO Konvencija par minimālās algas noteikšanu, 1970 (Nr. 131),

— SDO Konvencija par apmaksātu atvaļinājumu (pārskatīta), 1970 (Nr. 132),

— iztikas minimums: pieteikuma iesniedzējs nodrošina, ka par normālu darba nedēļu (kas nepārsniedz 48 stundas) izmaksātā alga (neskaitot nodokļus, piemaksas, pabalstus vai virsstundu algu) ir pietiekama darbinieka un četru cilvēku ģimenes pamatvajadzību (mājoklis,

⁷ Sk. 23. zemsvītras piezīmi.

⁸ Sk. 24. zemsvītras piezīmi.

enerģija, uzturs, apģērbs, veselības aprūpe, izglītība, dzeramais ūdens, bērnu aprūpe un transports) apmierināšanai un ka no tās zināma summa atliek arī citiem tēriņiem. Īstenošanu revidē, ievērojot SA8000⁹ norādījumus par atalgojumu,

g) darba aizsardzība:

- SDO Konvencija par drošību ķīmisko vielu izmantošanā darba vietā, 1981 (Nr. 170),
- SDO Darba drošības un arodveselības konvencija, 1990 (Nr. 155),
- SDO Konvencija par darba vidi (gaisa piesārņojums, troksnis un vibrācija), 1977 (Nr. 148),

h) sociālā aizsardzība un iekļaušana:

- SDO Konvencija par medicīnisko aprūpi un slimības pabalstiem, 1969 (Nr. 130),
- SDO Konvencija par sociālo nodrošinājumu (minimālajiem standartiem), 1952 (Nr. 102),
- SDO Konvencija par pabalstiem darbā iegūtu miesas bojājumu gadījumā, 1964 (Nr. 121),
- SDO Konvencija par vienlīdzīgu attieksmi (nelaimes gadījumu kompensāciju), 1925 (Nr. 19),
- SDO Maternitātes aizsardzības konvencija, 2000 (Nr. 183),

i) taisnīga atlaišana:

- SDO Konvencija par darba attiecību izbeigšanu, 1982 (Nr. 158).

Vietās, kur tiesības uz biedrošanās brīvību un koplīguma sarunām ir ierobežotas ar likumu, uzņēmums darba ņēmējiem neliedz izstrādāt alternatīvus mehānismus, kā paust sūdzības un aizsargāt savas tiesības, kas saistītas ar darba apstākļiem un nodarbināšanas kārtību, un tas atzīst likumīgas darba ņēmēju apvienības, ar kurām tas var iesaistīties dialogā par darbavietas jautājumiem.

Revīzijas process ietver apspriešanos ar ārējām no nozares neatkarīgu organizāciju ieinteresētajām personām objektu tuvumā, arī arodbiedrībām, sabiedriskajām organizācijām, NVO un darba ekspertiem. Jēgpilnām apspriedēm jānotiek ar vismaz divām ieinteresētajām personām no divām dažādām apakšgrupām. Vietās, kur valsts tiesību akti nevar nodrošināt korporatīvās sociālās atbildības pienācīgu atbilstību iepriekš minētajām starptautiskajām konvencijām, revīzijas procesā ietilpst trešo pušu veiktas klātienes revīzijas — iepriekš nepaziņotas izlases veida inspekcijas, ko veic no nozares neatkarīgi izvērtētāji.

ES ekomarķējuma licences derīguma laikā pieteikuma iesniedzējs publicē agregētus revīziju rezultātus un galvenos konstatējumus (arī sīku informāciju par to, a) cik daudz un cik nopietni ir pārkāptas katras darba tiesības un katrs darba aizsardzības standarts, b) kāda ir

⁹ Sk. 25. zemsivītras piezīmi.

problēmas novēršanas stratēģija, ja problēmas novēršana ietver prevenciju saskaņā ar ANO GP pieeju, c) kādi ir pastāvīgu pārkāpumu pamatcēloņi saskaņā ar novērtējumu, kura pamatā ir apspriešanās ar ieinteresētajām personām; norāda ar ko notikusi apspriešanās, kādas problēmas tikušas minētas, kā tas ietekmējis korektīvo pasākumu plānu) tiešsaistē, lai ieinteresētajiem patērētājiem sniegtu pierādījumus par savu sniegumu.

Novērtēšana un verifikācija.

Pieteikuma iesniedzējs atbilstību šīm prasībām pierāda, iesniedzot sava rīcības kodeksa jaunākās versijas eksemplāru, kuram jāatbilst iepriekš minētajiem noteikumiem, un iesniedzot revīzijas ziņojumus par katra ekomarķējamā modeļa galīgās sagatavošanas staciju, kā arī saiti uz vietni, kurā rezultāti un konstatējumi publicēti tiešsaistē.

Objektu revīziju, ko veic trešās puses, veic revidenti, kas ir kvalificēti novērtēt nozares ražošanas objektu atbilstību sociālajiem standartiem vai rīcības kodeksiem, vai — valstīs, kur ratificēta SDO 1947. gada Darba inspekcijas konvencija (Nr. 81) un SDO pārraudzība liecina, ka valsts darba inspekcijas sistēma darbojas sekmīgi¹⁰, un kur inspekciju sistēmas tvērums aptver iepriekš minētās jomas¹¹, — publiskā sektora iestādes iecelti darba inspektori.

Akceptē derīgus apliecinājumus no trešās puses shēmām vai inspekcijām, ar ko pārbauda atbilstību piemērojamajiem principiem uzskaitītajās SDO pamatkonvencijās un papildu noteikumos par darba laiku, atalgojumu un darba aizsardzību un apspriešanos ar ārējām ieinteresētajām personām. Šie apliecinājumi pieteikuma iesniegšanas dienā nav vecāki par 12 mēnešiem.

10. kritērijs. Informācija ES ekomarķējumā

Uz produkta tirdzniecības iepakojuma drīkst norādīt ES ekomarķējuma logotipu. Ja izmanto neobligāto marķējumu ar ierāmētu tekstu, tajā iekļauj šādas trīs norādes:

- “Produkts projektēts tā, lai mazinātu ietekmi uz vidi”;
- “Atbilst stingrām prasībām attiecībā uz kaitīgām vielām”;
- “Verificēts sniegums”.

Pieteikuma iesniedzējs ievēro ES ekomarķējuma logotipam veltītajās vadlīnijās sniegtās norādes, kā ES ekomarķējuma logotips izmantojams:

https://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf.

Novērtēšana un verifikācija.

¹⁰ Sk. 21. zemsivītras piezīmi.

¹¹ Sk. 21. zemsivītras piezīmi.

Pieteikuma iesniedzējs iesniedz deklarāciju par atbilstību šai prasībai kopā ar produkta tirdzniecības iepakojuma augstas izšķirtspējas fotoattēlu, kurā skaidri redzams marķējums, reģistrācijas/licences numurs un attiecīgā gadījumā norādes, ko var attēlot kopā ar marķējumu.